

Vu va!

Thầy Duy "Đại đột" một sớm thu
 Hùng thủ trầm ngâm ngâm sương mù
 Tìm vần thơ đặt tên nghe "nở"
 Cho hết cả trường, các thầy cô

Cơ khổ vì ai cũng chẳng chữa
 Có cô tức muốn ... khóc như mưa
 Có thầy khoái chỉ cười nghiêng ngửa
 "Đề dư" Duy xin chữa ... tới trưa

Tên Văn lại bị sửa "Vung về"
 Cho cô năm phút thật buồn ghê
 Văn hay "Vô văn" nhưng "Vui về"
 Văn chả "Vu vô", chẳng "Vung về"
 Văn còn "Vội vã" cũng Mỹ "Miêu"
 "Mạn mã", "Vất vả" biết bao nhiêu
 Lo cho ngân quỹ đang thiếu thiếu
 Lo sáng, lo trưa, lo tối chiều

Văn còn "Vi vút" với cô Trang
 Văn nghệ lo xác bác xang bang
 [Tên Trang xin chớ dùng "Trang Trì".
 Phạm huy tên ông xã của nàng.]

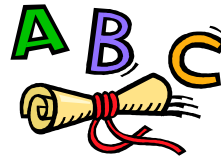
Ai Duy "Dạn dĩ" đặt đều đang
 Viết thì "Vui về" và "Vững vàng"
 Minh thì "Mạnh mẽ" mà "Minh mẫn"
 Sao vì von Văn với "Vung về"?

Văn văn

Vờ

VỜ vung vãng vờ vĩnh về vời: **VỜ** vụng về vớ vẩn, **VỜ** vờ vẽ Việt văn và viết văn vấp vấp, vắn vá vịu vụt vặt, vắn vắn và vắn vắn... **VỜ** vắt vả vắn vẹo vô vọng, vì vắn vị vai về về vãng Viện Việt Văn viết vành vạch: **VỜ** viết Việt văn vượng và vững vàng, về vanh vách, vắn vắn vì vu vi vút, và vịnh véo von vắn vữ. Về vắn với về, vắn vững vị vắn. **VỜ** vội vàng vui về và vồn vã về vắn vớt vát: **VỜ** vốn "vô vi", vắn vừa vừa, viết vặt vãnh vẹo vọ và vòng vo vát vẹo. Việc **VỜ** vờ vĩnh, Viện Việt văn viết vôi vào vách, vồn vẹn: "Vờ". **VỜ** vờ vờ, vát vã, vờ vàng vóc. Vài vị Viện Việt Văn vút vôi, vớ về **VỜ**. Vài vị vạm vỡ vật vờ vụng vách. Vượt vạ, **VỜ** vui về vênh vang.

[XĐDT viết tặng các cô có tên văn Vờ]

Cờ

Chết chữa! Cậu **CỜ** chỉ các cờ chọc các cô cười chúm chim chút chơi cho có câu chuyện... cuội. Chứ **CỜ** chịu, chả chơi chuyện chinh chiến, chống chọi, cãi cọ các cô chuyên cờ cưa, chu chéo, chề cười, châm chích chanh chua cay cú... Còn coi chừng các cô cẩu, các cô cào cẩu, cặp cô, cấn cùi chõ, cù chân, cú công cốc, chường chan chát, cầm cả chén canh chọi. Có cô choai choai cuống cuống cầm chế, cầm cửa, cầm cung. Chả chừng các cô cứng cỏi còn cầm chặt, cột cọc, cồng cũi, châu chực chờ cung chúng cửa công. **CỜ** cầu cạnh các cô cả cười, chớ chấp, chớ cố chấp. Các cô châm chước cho, **CỜ** cấn cỏ cam chịu chừa châm chích. Cuối cùng câu chuyện, **CỜ** cấn chào các chị, các cô công chúa, cho **CỜ** có chước "chuồn chuồn cất cánh": châu, co căng chạy có cờ...

[XĐDT viết tặng lại các thầy có tên văn Cờ]

Tờ

TỜ trông tươi tắn, tiếng thỏ thẻ trong trẻo, tánh tình tự tại, tử tế, tuy thường then thò. Thấy tay thị tộc trong trường tìm từ thi thố tài, tranh tụng thơ, **TỜ** tức tốc tìm thầy Trung Tâm Trường thuyết trình tuân thủ tình thân thiện, tương tri, tương tế trong toàn thể trường. Thầy Trung Tâm Trường trông tuấn tú tựa tài tử, thêm tinh tế thông thái tài tình. Tuy thế, thầy thật tà tà, thơ thần, thích tránh trị thuật. Thành thử, thấy truyện tranh tụng, thầy thúc thủ than trời, thoái thác trọng trách, triệu **TỜ** thay thế, tất tưởi tìm thặng tích trốn tránh. **TỜ** triệu tập thầy trò trong trung tâm, trịnh trọng trần tình trạng thái thiếu “thuận tiện” trong trường. **TỜ** tha thiết tỏ: Tuy trường thô thiển thiếu thốn, thầy trò thuận thảo thể thống trật tự. Toàn thể thuận tình tin tưởng **TỜ**, tức thì tuyên thệ tôn trọng tình thân thương, tương tác trong trường. Thơ thói tâm thần, **TỜ** tươi tỉnh tiêu tợ... Tây Thi. Tiếng tăm **TỜ** thêm to tát.

[XDDT tặng các cô có tên vần Tờ]

Thầy Bói Mù

Ông Thầy Bói Mù (TBM) dẫn con chó ra ga xe lửa và đi đến quầy vé. Đứng lôn la một hồi thật lâu, TBM rụt rè hỏi nhân viên bán vé:

- Này anh, chuyến xe lửa 3:10am đã đi chưa?

- Chuyến xe 3:10am đã rời ga cách đây mười lăm phút.
- Vậy còn bao lâu nữa chuyến xe lửa kế mới đến?
- Cũng còn lâu lắm chuyến tàu đó mới đến.
- Vậy trước đó còn chuyến xe khách nào không?
- Không.
- Tàu chở hàng?
- Không.
- Không có chuyến tàu nào hết?
- Hoàn toàn không.
- Anh có chắc không?

TBM hỏi tới đây thì anh bán vé giận quá quát lên.

- Ó cái ông Mù này, tôi đã nói HOÀN TOÀN không mà!

TBM bị la mà mặt mày chột sáng tươi lên vui vẻ ngó xuống con chó nói:

- Hê hê Kiki, tao với mày băng qua đường rầy được rồi.

Nhân viên bán vé... .. đầu bốc khói!

Bên Tỉnh
Bên Hiều

- Này Tuấn, ngày nào con cũng đạp xe chở bò lên đồi đi dạo mà mẹ có nghe con than thở bao giờ đâu, sao mẹ chỉ nhờ con chở đi chùa có một tí mà con than nặng quá, đạp không nổi. Con phải tỏ ra có hiếu chứ!

- Dạ thưa mẹ, thế con xin hỏi mẹ: "Bên tỉnh bên hiều bên nào nặng hơn?"

- Bên hiều dĩ nhiên là phải nặng hơn chứ con.

- Thế thì con than thở là đúng rồi, mẹ còn la con gì nữa. HIỀU nặng hơn TỈNH mà.

- Trùi, thẳng con Sky Hit!